

מ"ת 67241/02/23 - מדינת ישראל נגד ישראל אור

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 67241-02-23 מדינת ישראל נ' אור(עציר)

לפני כבוד השופט העמית ציון קאפח

מדינת ישראל מבקשת

ע"י ב"כ עו"ד דיה בן אסא

נגד

ישראל אור

משיב

ע"י ב"כ עוה"ד ציון אמיר וניר לזר

החלטה לראיות לכאורה

בקשה למעצר עד תום ההליכים

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו שורה של עבירות אינוס, שפרטיותן יובאו להלן בפרק הדיון בראיות לכאורה. בתמצית נטען כי המשיב בעל חמש מתלוננות שונות, שלא בהסכמתן החופשית וכאשר היו במצב המונע מהן ליתן הסכמה חופשית ובאחת מהן ביצע מעשה סדום שלא בהסכמה חופשית ובמצב המונע ממנה לתת הסכמה חופשית.

בד בבד, המדינה עותרת למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים.

עילות הבקשה הינן: מסוכנות, חשש מהתחמקות מהליכי שפיטה, חשש לשיבוש הליכי משפט והדחת עדים.

המחלוקת בין הצדדים הינה קיומה של תשתית ראיתית לכאורית לכל הנטען כלפי המשיב. קרי, הן אשר לאישומים והן אשר לעילות האחרות של המעצר. יצוין כי בראשית ניתנה הסכמה לקיומן של ראיות לכאורה בכפוף לטיעון בדבר כרסום בעוצמת הראיות. דא עקא, שטיעון ב"כ המשיב בדבר הכרסום בראיות איין למעשה את הסכמתו לקיומן של ראיות לכאורה. משכך, יש לבחון הראיות מהחל עד כלה.

בהחלטה זו אדרש לתשתית הראיתית הלכאורית לארבעה מתוך חמישה אישומים וזאת בשל קוצר היריעה. זמן של עילות המעצר, ככל שתימצאנה ראיות לכאורה, יהיה לדיון אחר.

1. הערות מבוא:

מפאת קוצר היריעה אביא עובדות כל אישום ואישום ובצידו דיון בראיות במסגרתו ישולבו טיעוני הצדדים.

הלכה פסוקה היא כי בהליך זה בית המשפט נדרש להערכת המסכת הראייתית כפי שתשתקף בסופו של יום במסגרת ההליך העיקרי. קרי, **מבט מכאן אל העתיד**. מנגד, הכרעת הדין במסגרת ההליך העיקרי, עוסקת במבט אל העבר. קרי, קביעות עובדתיות המושתתות על הראיות ועל האירועים כפי שהתרחשו.

עוד עליי להתייחס במבוא אל שורת פסקי דין של בית המשפט העליון שהינם בבחינת מושכלות ראשונים אשר להערכת עדויות של מתלוננות בעבירות מין.

אשר לאופי הדיון בראיות של מתלוננות בעבירות מין, יש להפנות לקביעות בית המשפט העליון במספר פסקי דין.

בנדון זה, נקבע על ידי בית המשפט העליון (ע"פ 3372/11 **משה קצב נ' מדינת ישראל** (10.11.11)) כדלקמן:

תמיכות חיצוניות לתלונה מבססות ומחזקות את הראיות. לאמור, דבר אחד הוא כאשר המתלוננת כובשת את האירוע בליבה ולא מספרת עליו לאיש ודבר אחר הוא כאשר אמנם המתלוננת מגישה את התלונה בחלוף זמן, אולם עולה מחומר הראיות כי היא סיפרה **בזמן אמת ובתכוף לאירוע על הפגיעה המינית בה**.

עוד נקבע בעניין קצב כי כבישת עדות היא תופעה מוכרת אצל קורבנות עבירות מין.

העובדה כי מתלוננת שומרת על קשר מטעמים כאלה ואחרים, עם מי שפגע בה, אינה פוגמת בליבת תלונתה. אי דיוקים או סתירות לכאורה, נובעים מחלוף הזמן ומטיבו של הזיכרון האנושי. עיקרם של דברים- ליבת האירועים.

לאישה יש זכות בכל עת, לקבוע "קווים אדומים", גם אם צרכה קודם לכן סמים או אלכוהול.

עדויות של מתלוננות שונות יכולות לחזק זו את זו לגבי הפגיעות המיניות אשר לדמיון ולשיטתיות באופן המעשים.

לא ניתן לדרוש ממתלוננת להציג תמונה מסודרת כרונולוגית, בהירה וברורה בבחינת דבר דבור על אופניו. עדויות של מתלוננות בעבירות מין מתאפיינות, בדרך כלל, בקושי של ממש ליצור תמונה עובדתית מדויקת של האירועים **וביתר שאת כאשר הן נתונות להשפעת סמים משני תודעה, כפי הנסיבות המפורטות בכתב האישום נשוא ההחלטה**. על כן, תמיהות או סתירות שאינן מהותיות ואינן נוגעות לליבת האירועים, אין בהן כדי לשמוט את הקרקע תחת אמינות המתלוננות.

ראה לעניין זה ע"פ 993/00 **אורי שלמה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נו(6) 205, 223:

"עקביותה ומהימנותה של עדות אינן נמדדות בפרטי הפרטים היומיומיים שבהתנהלות העד, אלא אם הייתה להם חשיבות בזמן אמת שבעטייה יש לצפות כי יפנימם ויזכרם".

המדינה עותרת להביט באישומים השונים ובהם מתלוננות שונות, כאל שיטת ביצוע דומה אשר מתארת סיטואציות דומות, "המתגבשות יחד לכדי מארג אחד ממנו עולה כי המשיב פעל בשיטתיות לאינוסן של נשים תחת השפעה של סם משנה תודעה".

ב"כ המשיב, מנגד, מבקש להתמקד בכל אישום בנפרד, במנותק מהאישומים השונים.

עיון בכתב האישום מעלה התמונה הבאה: באישום הראשון המשיב היה אותה עת בן 40 והמתלוננת בכיתה יב' בת 18 שנים. באישום השני המשיב היה אותה עת בן 41 והמתלוננת בת 18-19 שנים. כך הם פני הדברים גם באישום השלישי. באישום הרביעי המשיב היה בן 43 והמתלוננת הייתה בת 22 שנים. באישום החמישי המשיב היה בן 44 בעוד המתלוננת בת 20 שנים.

בפתח הדיון המוקלט לראיות הסכים ב"כ המשיב כי עובדות האישומים השונים משקפות את עיקר תלונות המתלוננות.

2. עובדות כתב האישום והדיון בראיות בצידו של כל אישום.

בפרק המבוא לכתב האישום צויין כי הנאשם הוא אדם אמיד ובעל אמצעים והייתה לו גישה לסמים מסוגים שונים.

בין השנים 2016 - 2021 נהג הנאשם לקיים מסיבות בביתו, במהלכן סיפק סמים מסוגים שונים לבאי ביתו. הנאשם נהג להזמין לביתו נשים צעירות, להן הגיש משקאות, לתוכם הכניס סמים, שיש בהם כדי להשפיע על מצבן התודעתי ולאחר מכן, ניצל את מצבן כדי לבצע בהן עבירות מין, כפי שיפורט באישומים השונים.

אישום 1

א. העובדות :

1. בשנת 2016, בהיות נ.ב. ילידת 1998, תלמידה בכיתה י"ב, היא הכירה את הנאשם במהלך בילוי במסיבה (להלן באישום זה: "המתלוננת", להלן: "ההיכרות").

2. בתאריך 10.7.2016 הזמין הנאשם את המתלוננת לבילוי במועדון ה"פנדה" בתל אביב והיא נענתה בחיוב. במהלך הבילוי במועדון, מזג הנאשם למתלוננת כוס משקה אלכוהולי והמתלוננת הבחינה בנאשם, כשהוא הכניס דבר מה לכוס ושמטה במכוון את הכוס מידיה והנאשם בתגובה נזף בה.

3. מיד סמוך לכך, הגיש הנאשם למתלוננת כוס משקה נוספת ובתוכה סם, שסוגו המדויק אינו ידוע למאשימה והמתלוננת שהרגישה לא נוח כלפי הנאשם, לגמה מן הכוס.
4. סמוך לאחר שלגמה מן הכוס, חשה המתלוננת חולשה פיזית וערפול חושים. בהמשך לאמור, הסיע הנאשם את המתלוננת במונית לביתו ברמת גן, בטענה כי במקום מתקיימת מסיבה.
5. משהגיעו הנאשם והמתלוננת לביתו של הנאשם, במקום לא התקיימה המסיבה והשניים שהו בבית ביחידות. מיד עם כניסתם לסלון הבית, בעת שהמתלוננת חלשה ומעורפלת, הפשיל הנאשם את מכנסיו, אחז בחוזקה בשערות ראשה של המתלוננת, משכה לכיוון הרצפה ובהיותה במצב מונע לתת הסכמה חופשית וללא הסכמתה החופשית, ביצע בה מעשה סדום בכך שהחדיר את איבר מינו לפיה ואמר לה "תמצצי זונה".
6. בעת שהנאשם החדיר את איבר מינו לפיה של המתלוננת, ובעודה מעורפלת, נשכה המתלוננת את איבר מינו של הנאשם מבלי משים, ובתגובה תקף אותה הנאשם שלא כדין בכך שסטר לה.
7. בהמשך לאמור, הוביל הנאשם את המתלוננת לחדרו ובהיותה במצב המונע ממנה לתת הסכמתה החופשית הפשיל את מכנסיה ובעל אותה, בכך שהחדיר אצבעותיו לאיבר מינה ולאחר מכן, הוציא הנאשם את אצבעותיו מאיבר מינה של המתלוננת, החדיר לפיה ואמר לה "תטעמי את הטעם שלך".
8. במעשיו המתוארים לעיל, בעל הנאשם את המתלוננת שלא בהסכמתה החופשית, בהיותה במצב המונע לתת הסכמה חופשית.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשם הנאשם

1. **אינוס** - עבירה לפי סעיף 345(א)(1) וסעיף 345(א)(4) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
2. **מעשה סדום** - עבירה לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(1) וסעיף 345(א)(4) לחוק.

דין לראיות לאישום הראשון:

(א) המתלוננת מסרה הודעה ביום 28.7.2022, קרי כ-6 שנים לאחר האירוע הנטען. מדובר במפגש שני בין המשיב למתלוננת, לבקשתו, בו נפגשו במועדון "הפנדה". בנדון זה אני מפנה לעמ' 1 ש' 6 ואילך, כיצד הבחינה בכך שלאחר שהמשיב מזג לה כוס מבקבוק אלכוהול, הוא שם דבר מה במשקה והיא השימה את עצמה כשופכת את המשקה בשוגג. הוא התעצבן, שם לה שוב דבר מה בכוס, היא שתתה כי לא היה נעים לה. לאחר הבילוי במועדון, הוא אמר שיש בביתו מסיבה נוספת "אפטר פארטי", אך כשהגיעו לביתו, נוכחה לדעת כי שניהם בלבד נמצאים שם. בעמ' 2 מש' 9 ואילך, היא מתארת כיצד

התחילה להרגיש מוזר ואת המעשה שבוצע בה כמפורט בכתב האישום.

בהודעה נוספת מיום 28.7.2022, היא מספרת שהייתה עם חברה, ה.ד.ז, ושהייתה "גמורה" וראתה רק שחור לאחר ששתתה מהמשקה. בעמ' 2 החל משו' 38, היא מתארת כיצד בשעה שנכנסו לבית המשיב, הוא משך אותה בשערה לרצפה וביצע בה מין אוראלי תוך שהוא אומר לה "תמצצי, זונה" והוא סטר לה בשעה שהמעשה לא היה לרוחו. אותה עת "אני רואה הכל שחור, יש לי רק פלאשבקים". בהמשך, היא מתארת כיצד הרים אותה לחדר השינה, ניסה להוריד לה את המכנסיים ולא היה לה כוח להתנגד, דחף את אצבעותיו לאיבר מינה, ולאחר מכן לפיה. לדבריה, היא סירבה למגע המיני.

המשיב, מנגד, מאשר בהודעתו מיום 3.2.2023 כי המתלוננת הגיעה עם חברתה למועדון, אך הכחיש שהוא שם למתלוננת דבר מה במשקה, או שימוש בכוח. הוא אישר, בעמ' 5, החל משו' 42, ובהמשך בעמ' 6 משו' 55, כי אפשר שאכן ביצע בה מין אוראלי והחדיר לאיבר מינה אצבעות, בהסכמתה, לדבריו. כמו כן טען כי עלתה למונית במצב טוב.

המשיב אינו שולל אפוא, אפשרות ביצוע המעשים המיניים במתלוננת.

בעימות שנערך בין השניים ביום 1.2.2023, חזרה המתלוננת על דבריה כי נפגשו במועדון "הפנדה", וכן על ניסיונו הראשון לשים דבר מה בכוס ועל הניסיון השני, והטיחה בפניו את דבר המעשים תוך שהיא מדגישה כי בכניסה לביתו יש **כורסה** ושם הוא ביצע בה את המין האוראלי. לשאלת החוקר האם הסכימה כי יחדיר אצבעות לאיבר מינה, השיבה כדלקמן: "אני לא זוכרת אם הסכמתי, לא הייתי במצב תקין... אמרתי לך לדחוף לי אצבעות? אמרתי לך שאני רוצה למצוץ לך?" (עמ' 3 שו' 65-69). לשאלה למה התכוונה שהייתה במצב לא תקין, השיבה, "**חום בכל חלקי הגוף, הייתי אני זוכרת רק פלאשבקים, משם הייתי כמו סמרטוט**".

ראיות נוספות:

(ב) כזכור, האירוע נשוא כתב האישום התרחש בשעת המפגש השני בין השניים, כאשר המתלוננת מספרת שבמפגש הראשון, הגיעה המשטרה לביתו בחיפוש אחר סמים. תמיכה לכך יש במזכר רותם בירן מיום 19.2.2023: אל המזכר מצורף אירוע מוקד מיום 8.7.2016 בשעה 06:31 המלמד כי בשעה זו הגיעה משטרה לביתו של המשיב.

(ג) יציאת אימה של המתלוננת לחו"ל במועד המפגש הראשון, וחזרתה לארץ בליל אירוע המפגש השני בו בוצעו, לכאורה, עבירות המין, אינן שנויות במחלוקת.

(ד) טענת המשיב כי המתלוננת הייתה בביתו "המון פעמים", נסתרה על ידי האיכונים המעידים על פעמיים בלבד והם אף עולים בקנה אחד עם יציאת וחזרת האם מחו"ל, קרי, בימים 7.7.2016 ו-10.7.2016.

(ה) עימות מיום 1.2.2023: בעימות בין השניים אמר המשיב למתלוננת - "**אני אספר לך שהיית במיטה שלי, לפחות חמש, שש פעמים**" (עמ' 17), לפי שהייתה מאוהבת בו, לדבריו.

עמוד 5

על כן לא ברור, לדבריו, על שום מה יכפה עליה מגע מיני אם הוא יכול לעשות כן בהסכמתה.

אני יוצא מתוך הנחה שאפשר שהמשיב התקשה לתת גרסה קוהרנטית לאשר אירע 6 שנים קודם לכן. אולם, יתר ראיות המעטפת מצביעות על דברי המתלוננת ומצבה הנפשי עת שבה לביתה.

בנדון זה, ראוי להביא את הודעות אימה ואחיה של המתלוננת, אשר ראו אותה, **בזמן אמת**, מיד לאחר חזרתה מהמשיב.

(ו) הודעת א.ב. (אמה של המתלוננת) מיום 1.8.2022: בשעה 04:00 לערך נכנסה המתלוננת לביתה "וכשנכנסה לבית ראיתי את האיפור שלה מרוח על הפנים. היא הייתה מלאה קיא על החולצה, הקיא היה עד הנעליים, השיער שלה היה פרוע, **היא לא הגיבה לי**. אני מדברת איתה והיא לא עונה. היא נראית מרוחה ולא איתי. ניערתי אותה עם הידיים והיא לא הגיבה, והיא אמרה לי "**אמא אני טמאה**". שאלתי אותה "מה יש לך, עשו לך משהו והיא **רק אמרה שהיא טמאה ובכתה בלי סוף**". (שו' 2 להודעה)

בהמשך מספרת א.ב. על תופעות הטראומה הקשות שפקדו את המתלוננת בעקבות מעשיו של המשיב. וכי לפני מספר שנים אמרה לה שישראל אור הוא האיש שפגע בה (שו' 21 להודעה) ובעקבות כך האם התקשרה אל המשיב להתעמת עמו והטיחה בו שאנס ילדה בכיתה י"ב. בתגובה אמר לה המשיב: "אני מצפצף עלייך, יש לי הרבה כסף לטפל בך וב נ' (המתלוננת-צ.ק)".

(ז) הודעת ע.ב. (אחיה של המתלוננת) מיום 16.2.2023: זוכר אותה באותו יום שהיא נכנסה לבית, היא הייתה נראית מזעזע וצעקה שטימאו אותה, שהיא מרגישה טמאה, שחיללו אותה, לא זוכר כל כך, אלה הדברים היחידים שזוכר מאותו רגע. כשנשאל למצבה של המתלוננת באותו אירוע, מסר: "באותו רגע לא היה אפשר לדבר איתה, היא אמרה שאנחנו בכלל לא יודעים מה עבר עליה, היא הייתה נראית כמו אסון. רציתי להתווכח איתה, איפה היית בשעות כאלה". זוכר שזה היה לפני שש או שבע שנים.

(ח) מזכר יעקב הרשקוביץ מיום 1.2.2023: מפרט כי בהודעתו של דודו כהן, חברו של המשיב, מיום 14.12.2022 סיפר דודו **שכשנה או שנתיים לפני התחקיר** בטלוויזיה (של העיתונאי חיים אתגר-צ.ק.) שיתפה אותו המתלוננת בכך שהמשיב פגע בה, שהיא באה למשיב כשהייתה ילדה, וכי הוא "בכה איתה יותר משעה בטלפון וזה שלה ביני לבינה". **בהמשך סיפר שאמרה לו שהמשיב שם לה דברים בכוס וכן נזכר במשפט של המתלוננת "אני לא רוצה לדבר על זה יותר ולהמשיך הלאה בחיים שלי"**.

דודו ציין שהתקשר למתלוננת לבקשת המשיב. לתחושותיו על המתלוננות "כאב לו הלב כי הן ילדות טובות".

(ט) אשר לטענת ב"כ המשיב כי השניים לא נפגשו במועדון הפנדה מפני שהיה סגור באותו ערב, הדבר אינו מעלה ואינו מוריד לפי שהמשיב מאשר כי פגש בה במועדון. מה לי אם מדובר במועדון הפנדה ומה לי

אם מועדון אחר. כך הם פני הדברים אשר לשעת ההגעה מהמועדון לביתו של המשיב. אשר לגילויי החיבה מאת המתלוננת למשיב, הנטענים על ידי בא כוחו לא בכדי הבאתי בפרק המבוא פסיקה אשר לבחינת עדויות של מתלוננות בעבירות מין. לא הרי הגיונה של התנהגות של מתלוננת מסוימת כהגיונה של מתלוננת אחרת, כנטען על ידי ב"כ המשיב. על כן, התמיהה מדוע נאותה המתלוננת לשתות את הכוס השניה לאחר שסירבה לשתות את הכוס הראשונה, מקומה להליך העיקרי אולם יש להשיב במקום זה כי פער הגילאים והמעמד בין השניים, מסביר את תגובתה כי לא היה נעים לה לסרב לו בפעם השניה.

לא מצאתי בטענות ב"כ המשיב כרסום של ממש, ומקומן של התמיהות שהעלה הינו להליך העיקרי. כך הם פני הדברים אשר לטענה כי אין זה הגיוני שהמשיב ישלח את המתלוננת הביתה במצב מעורפל (במקום זה יאמר כי המתלוננת השיחה, לפי תומה, בחקירתה כי נהג המונית אשר הסיע אותה לביתה היה מוטרד ממצבה וכי הציע לה כי יסיע אותה לבית חולים) ושחברתה, ה.ד.ז., אינה זוכרת את המתלוננת במצב מעורפל. מקומן של התמיהות להליך העיקרי ויש לזכור כי מול התמיהות מצויות עדויות מעטפת אודות מצב המתלוננת בזמן אמת, וכן דברי חברו של המשיב לגבי דברים שאמרה לו המתלוננת, זמן רב לפני התחקיר בטלוויזיה ולפני התלונה במשטרה.

גם התמיהה מדוע שבה המתלוננת, בחלוף מספר ימים, לבית המשיב, הוסברה על ידה בכך שחזרה לקחת את תיקה ושהתה במקום פרק זמן קצרצר של דקות ספורות.

אין מקום וטעם למנות את כל התמיהות, לשיטת ב"כ המשיב, אשר להגיונם של דברים, לפי שהם מבוססים על השערות. **אף לא אחד מהם מכרסם במסה הקריטית של הראיות מטעם התביעה, כמפורט לעיל.**

פערי הכוחות בין המתלוננת לבין המשיב ניכרים לעין, אשר לגיל ולמעמד, **שהוא בבחינת פער דורות**, כהגדרת ב"כ המאשימה. משיב בן 40, איש עסקים אמיד, מול מתלוננת בכיתה י"ב על סף הקטניות.

סיכום הראיות לכאורה לאישום הראשון:

לטעמי, יש באמור לעיל צבר ראיות לכאורה שדי בו כדי לעמוד במבחני הפסיקה אשר לסיכוי הסביר להרשעה.

האישום השני:

אישום 2

א. **העובדות:**

2. בתאריך 29.4.2017 בילתה ש.ד ילדת 1988 (להלן באישום זה: "המתלוננת"), יחד עם חברתה ש.א (להלן: "החברה") במסיבה בה נכח הנאשם.

3. במהלך המסיבה פגשה המתלוננת בנאשם שהיה עם מכר שלה, השניים הציעו לה ולחברתה להתלוות אליהם למסיבה בביתו של הנאשם ברמת גן והן נענו בחיוב ונסעו עמם למסיבה.
4. במהלך הבילוי המשותף במסיבה, ניסה הנאשם, במספר הזדמנויות, להביא את המתלוננת להיכנס עמו לחדר השינה שלו, על מנת לשהות עמה ביחידות והמתלוננת סירבה לכך והודיעה לנאשם שאינה מעוניינת להיכנס עמו לחדר ושאינה בשכב איתו.
5. בהמשך למתואר לעיל, כשהיא עומדת בפתח חדרו של הנאשם, ביקשה המתלוננת מן הנאשם כוס מים. הנאשם הגיש לה כוס משקה, לתוכה הכניס סם, שסוגו המדויק אינו ידוע למאשימה.
6. מיד לאחר ששתתה המתלוננת מהכוס שהוגשה לה על ידי הנאשם, איבדה המתלוננת את הכרתה.
7. בנסיבות המתוארות לעיל, השכיב הנאשם את המתלוננת על המיטה ובהיותה במצב המונע ממנה לתת הסכמה חופשית, הוציא מאיבר מינה טמפון ובעל את המתלוננת בכך שהחדיר את איבר מינו לאיבר מינה, שלא בהסכמתה החופשית ותוך שהוא אוחז בידיה ומצמיד למיטה.
8. בשלב מסוים, ובשעה שהנאשם בעל את המתלוננת שלא בהסכמתה החופשית, המתלוננת שבה להכרתה וניסתה להשתחרר מאחיזתו של הנאשם. בתגובה להתנגדותה של המתלוננת, שחרר הנאשם את אחיזתו בה ועזב את החדר בהותירו את המתלוננת עירומה ורועדת.
9. במעשיו המתוארים לעיל, בעל הנאשם את המתלוננת שלא בהסכמתה החופשית ובעת שהיא במצב המונע ממנה לתת הסכמה חופשית.

א. הוראת החיקוק לפיה מואשם הנאשם :

אינוס - עבירה לפי סעיף 345(א)(1) וסעיף 345(א)(4) לחוק.

הראיות לאישום השני

אותה עת, המשיב בן 41 והמתלוננת בת 18-19 שנים.

(א) בהודעתה למשטרה מיום 12.8.2022, 5 שנים לאחר האירוע, היא סיפרה כי הגיעה למסיבה בביתו של המשיב. היא מתארת כיצד משך אותה לחדר השינה בשעה שאמרה לו שהיא לא נכנסת איתו לחדר "כל שניה הוא גרר אותי לחדר השינה". לאחר מכן היא מספרת שהיא ביקשה ממנו כוס מים, אך הוא נתן

לה כוס וויסקי קטנה עם מעט מים, ומרגע זה היא אינה זוכרת דבר. עד אז, לא השתמשה בסמים קשים מעוררי הזיות. היא מצאה את עצמה במיטה כאשר המשיב אוחז בידה, רגלה הימנית התחילה לרעוד. היא ראתה שהיא ערומה, והייתה אותה עת במחזור. לאחר שעזבה את המקום, היא שלחה מסרון לחברתה, סופי, שהיא חייבת להיפגש איתה. למחרת, נפגשה עם סופי וסיפרה לה מה אירע. לאחר מכן, התחילה טיפול פסיכולוגי. בעמ' 5 להודעה היא מציינת שהמשיב החדיר את איבר מינו לתוך איבר מינה. בעמ' 6 היא מציינת כי לאחר שהמשיב הביא לה מים עם וויסקי, היא נרדמה וכשהתעוררה מצאה את עצמה ערומה לא הבגדים וללא הטמפון כשהמשיב בתוכה ואף הוא ערום.

(ב) בעימות שנערך בין השניים ביום 1.2.2023, היא חזרה על עיקרי הדברים והיא ציינה, כפי הודעתה במשטרה, כי לא יכול להיות הסבר אחר לאשר אירע מלבד העובדה כי המשיב שם לה סם אונס. המתלוננת ציינה כי בחדר השינה יש ג'קוזי. לדבריה, שהתה בחדר השינה עוד שעתיים, ולאחר מכן אזרה אומץ ויצאה מחדר השינה. היא הדגישה כי הבהירה למשיב, חזור והבהר "לא משנה מה יקרה פה, אנחנו לא נשכב" וכשהתעוררה היו לה הזיות כאשר מעולם לא היו לה בעבר הזיות. המתלוננת הוסיפה כי סיפרה אודות האונס לידיד מהיישוב ששמו י.ג.

המשיב, מצידו, טען כי אינו מזהה את המתלוננת וכי מעולם לא הייתה לו אינטראקציה מינית עמה.

כאמור לעיל, המתלוננת ציינה כי סיפרה לי.ג. ולס.ש. **בזמן אמת** אודות האירוע.

(ג) הודעת י.ג. מיום 1.2.2023: פגש את המתלוננת במסיבה אצל המשיב באפריל 2016 באקראי. **שבועיים לאחר המסיבה התקשרה אליו וסיפרה לו שהמשיב סימם ואנס אותה וכי היא התעוררה עירומה כשהיא לא בהכרה ומעורפלת.**

(ד) הודעת ס.ש. מיום 5.2.2023: פגשה את המתלוננת **יום לאחר המסיבה**, מסרה בחקירתה: "היא הייתה מאוד מבולבלת, מאוד רצתה לספר ולדבר על זה, ברור שקרה לה משהו לא תקין, היא בכתה לדעתי... היא סיפרה לי שהיא וס' והידיד שלהן הלכו למסיבה... זו הייתה מסיבה של ישראל אור ושהיא שתתה והרגישה לא טוב וישראל הביא לה מים ואמר לה "בואי תנחלי" והמים כביכול ממש הפילו אותה והיה לה בלאקאוט והדבר הבא שהיא זוכרת **שהיא שוכבת במיטה שלו בבית שלו והיא אמרה לי שהיא הייתה במחזור בזמן הזה ושהוא הוציא לא את הטמפון ושהיא זוכרת אותו מעליה ושהוא אנס אותה ובאיזשהו שלב התעוררה והדפה אותו**, התחילה לבכות ונראה לי שהיא הלכה להתקלח והביא לה עוד מים, הרגיע אותה שהיא שיכורה ושהיא רצתה את זה". עוד דיווחה ס' כי בשנת 2020 בערך פנתה אליה המתלוננת ואמרה שאינה מצליחה להמשיך הלאה מהאירוע וס' שלחה לה לינק על מנת שתקבל טיפול ללא תשלום.

(ה) הודעות הפסיכולוגיות ד.פ. ול.ש. אודות טיפול שקיבלה המתלוננת **לפני מספר שנים** ובמסגרת דיווחה על האירוע. עיתוי הדיווח לפסיכולוגיות, כל אחת בזמן אחר, עולה בקנה אחד עם העיתוי בו נוקבת המתלוננת בתלונתה. יודגש כי המתלוננת פנתה לטיפול עוד בטרם פורסם התחקיר בערוץ 12 **בשנת**

2022, כנאמר בסעיף 46 לעיקרי הטיעון של המשיב אודות מועד שידור התחקיר.

(ו) הודעת ל.ד. אחותה של המתלוננת מיום 17.2.2023: המתלוננת סיפרה לה על אירוע האונס, לאחר הפעם הראשונה בה אושפזה, קרי, בשנת 2020, שלוש שנים לאחר האירוע ושנתיים לפני שידור התחקיר.

מקומן של התמיהות, כנטען על ידי ב"כ המשיב, אשר למה שהמתלוננת סיפרה או לא סיפרה לש.ד. וכן לגבי התחושה הסובייקטיבית של ס' בדבר צריכת סמים ואלכוהול על ידי המתלוננת, מקומן להליך העיקרי, ואין בהן כדי לכרסם בראיות התביעה ובמיוחד עדויות המעטפת. מצאתי טעם של ממש בטיעון התביעה כי גם אם חברו של המשיב הוא שהעביר את הסם למשיב, עדיין רובצת האחריות על המשיב אשר לשימוש הפוגעני שנעשה בהשפעת הסם.

הניסיון לצייר את המתלוננת כבעלת מצב נפשי מעורער לפי שאושפזה בשנת 2020, אינו מכרסם בתשתית הראייתית בהינתן הדיווח שנים קודם לכן, בתכוף לאירוע, לי.ג. ולס.ש. אודות האירוע, כמפורט לעיל.

מצערת העובדה שהמשיב אף לא זכר את המתלוננת.

סוף דבר, מצאתי כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית לנטען באישום השני.

אישום 3

א.	העובדות :
1.	בתאריך 13.5.2017 בילתה ר.ו. ילדת 1998 (להלן באישום זה: "המתלוננת"), בפסטיבל "גראונדד" בעיר אילת. חברתה של המתלוננת י.ר, אשר לה היכרות קודמת עם הנאשם, הציגה את הנאשם למתלוננת כאדם בעל אמצעים ובעל גישה לסמים.
2.	בהמשך לאמור, במהלך מסיבת אפטר פרטי אשר התקיימה במלון בעיר אילת, ניגשה המתלוננת לנאשם וביקשה ממנו סמים. הנאשם נעתר לבקשת המתלוננת, הוביל אותה לחדר בו שהו השניים ביחידות וסיפק לה סם שהרכבו הכימי המדויק אינו ידוע למאשימה ואמר לה שמדובר בסם מסוג "קטמין".
3.	בנסיבות המתוארות לעיל, צרכה המתלוננת שני פסי אבקה שסיפק לה הנאשם, ומיד סמוך לכך הרגישה חולשה בכל הגוף, עד חוסר יכולת להניע את גפיה וערפול חושים. בנסיבות אלה, כשהמתלוננת חלשה ומעורפלת, ניצל הנאשם את מצבה ואת חוסר יכולתה לתת הסכמה חופשית, הפשיט אותה מבגדיה, הניחה על המיטה, רכן מעליה כשהוא בעירום חלקי, החדיר

לאיבר מינה את אצבעותיו שלא בהסכמתה החופשית, ואמר לה "איזה רטובה וסקסית". בשלב מסוים, המתלוננת החלה לבכות והנאשם בתגובה לבכיה, קילל אותה ועזב את החדר בכעס, בהותירו את המתלוננת עירומה ובוכיה.

4. במעשיו המתוארים לעיל בעל אותה שלא בהסכמתה החופשית ובהיותה במצב המונע לתת הסכמה חופשית.

ב. הוראת החיקוק לפיה מואשם הנאשם :

אינוס - עבירה לפי סעיף 345(א)(1) וסעיף 345(א)(4) לחוק.

הראיות

אותה עת היה המשיב בן 40 והמתלוננת הייתה בגיל 18 שנים.

(א) בתחילה יצרה המשטרה קשר עם המתלוננת ר.ו שעה ששהתה בחו"ל. המתלוננת סיפרה כי בהיותה בת 18 שהתה באילת שם הכירה את המשיב באמצעות חברה אשר סיפרה לה שהמשיב מפורסם ושיש לו כסף וכדאי להכיר אותו. היא ניגשה אל המשיב אשר אמר לה שיש לו סם מסוג קטאמין. הם הלכו לחדר שלו במלון, הוא פתח שלוש שורות של סם ונתן לה להריח את הסם עם קשית. היא עשתה שתי שורות ואיבדה את הכרתה. הוא נגע בה ודחף אצבעות לאיבר מינה וכל הזמן הייתה לה תחושה שהיא הולכת למות. המשיב לחש לה באוזן "איך את מרגישה וכמה שאת רטובה". היא החלה לבכות והמשיב קילל אותה.

יצוין כי מוטיב הקללות הופיע גם בתלונת המתלוננת הראשונה כמפורט באישום הראשון.

לשאלת החוקר היא ציינה כי הייתה מבועתת ולא הייתה במצב תודעתי ועל כן לא אמרה למשיב כי אין לה חפץ באקט מיני. כשיצאה מהחדר סיפרה לחבריה שהמשיב אנס אותה.

במהלך שירותה הצבאי היא אמרה שנאנסה והפנו אותה לקב"ן. שנה קודם לתלונה, הוריה חשדו שדבר מה אירע והם הגיעו למקום בו שהתה ובזמן שפגשה את הוריה היא צעקה לאביה "ישראל אור אנס אותי".

לאחר שובה ארצה מסרה המתלוננת הודעה ביום 21.12.2022: היא סיפרה כי בעת שהות בפסטיבל 'גראונדד' באילת עם חברות נוספות פגשה את המשיב וביקשה ממנו שיספק לה סם מסוג קוק. המשיב אמר לה שיש לו קטאמין. היא אמרה לו שאינה מכירה סם זה. היא ביקשה שהוא יטול תחילה מהסם אך הוא אמר לה "תעשי את קודם כי אני עשיתי כבר מספיק". היא נטלה מהסם לאחר מכן היא חזרה על עיקרי הדברים שמסרה בהודעתה הטלפונית והדגישה כי הגיעה למצב של "חשבתי אני הולכת למות הרגשתי כאילו אני נופלת ונופלת, לא יכולתי להזיז את הידיים והרגליים" (עמודים 1-2 להודעה). היא הדגישה כי מצאה את עצמה עירומה במיטה והיא זוכרת שהוא אמר לה שהיא רטובה וכל אותה עת היא הייתה מנותקת. לאחר מכן התחילה לבכות, מצבה היה כה רעוע שעה שיצאה מהחדר, היא הייתה מסוחררת וניסתה לתפוס אנשים- הכוונה לאחוז

בהם "כדי לקום, כי לא הצלחתי לעמוד". היא כתבה לבחור מסוים באינסטגרם למחרת, שמישהו אנס אותה בלילה והוא יודע מי זה. לאחר מכן אותו בחור חסם אותה. לחבריה היא סיפרה "ישראל אור אנס אותי".

(ב) **גרסת המשיב**

בעימות שנערך בין השניים טען המשיב כי הוא מכיר את המתלוננת מבילויים והוא נזכר בה כיוון ששלחה לו הודעות רבות. "היא תמיד מסוממת ברמות שאי אפשר לתאר". לאחר מכן אמר המשיב שהוא לא בטוח אם הוא מכיר אותה או לא מכיר אותה מאירועים קודמים והכחיש כי אנס אותה או שנגע בה כמו גם שהוא סיפק לה סמים. המתלוננת הדגישה כי המשיב דחף לה אצבעות הרבה זמן, מאד חזק, "עד שהתחלתי לבכות" לשאלת החוקר מדוע בכתה השיבה "הייתי בשוק. לא האמנתי שזה קורה, הייתי מנותקת וחוזרת, הוא מעלי עם כל המשקל שלו, זה היה נורא" (שורות 106-108).

(ג) **הודעות מעטפת:**

(1) הודעת י.ל מיום 23.2.23 אשר סיפרה כי שהתה עם המתלוננת באילת, עם בנות נוספות בגילאי 18.5 לערך וכי הן היו במסיבה בחדרו של המשיב. בשלב מסוים המתלוננת נכנסה לחדר ברעידות, לא הבינה איפה היא נמצאת ואמרה לה שהיא ניסתה סמים פעם ראשונה והיא לא יודעת מה היא לקחה. המתלוננת רעדה כל הזמן וסיפרה לה שהיא הלכה לחדר הצמוד לסוויטה של המשיב והוסיפה שבעקבות נטילת שורה מהסם שהמשיב הגיש לה היא נפלה ונשכבה על המיטה והמשיב שהוא משיב גדול בגופו, עלה עליה אבל הגוף שלה היה קפוא והוא דחף אצבעות לאיבר מינה.

(2) הודעת י.ר מיום 2.8.22 גם היא שהתה עם המתלוננת באותו אירוע. המשיב הציע להן סמים. היא סיפרה כי בסביבות השעה 6 בבוקר הגיעה המתלוננת לחדר כשהיא זוחלת, בקושי יכולה להרים את עצמה, היא בכתה וגמגמה ואמרה שישראל אור ניסה לאנוס אותה ונתן לה סם מסוג K ואחרי כמה שניות הגוף שלה השתתק, הוא עלה עליה, החדיר לה אצבעות לאיבר המין והיא בכתה. המתלוננת הייתה נסערת בהגיעה לחדר בזחילה "היא ממש בכתה ואמרה "ישראל אור אנס אותי".

די לי בעדויות המעטפת הללו. קיימת עדות מעטפת נוספת של חברה אשר שהתה עימה באילת, ל.ר, ואין מקום לחזור על הדברים.

חרף הכחשת המשיב בדבר שהות עם המתלוננת לבדם הוצג בפניו סרטון כי הוא נצפה עם המתלוננת לבדם בחדר.

(3) לאלה יש להוסיף את הודעות הוריה אודות השינוי שחל בהתנהגותה.

(4) כמו כן, קיימת התכתבות באינסטגרם עם ש.ת מיום 8.5.21, בה מציינת המתלוננת כי המשיב

אנס אותה באותו חדר.

לגבי ידידי אין הדבר מעלה או מוריד אם המתלוננת צרכה סמים קודם לכן, כמאמר ב"כ המשיב. אכן, המתלוננת מודה כי צרכה סם מסוג "אם-די", אך מצבה היה תקין עד אשר הגיש לה המשיב סם מסוג קטאמין.

הטיעון הוא בבחינת חרב פיפיות משום שאם אכן הייתה המתלוננת נתונה להשפעת סם, עד לשיחתה עם המשיב, היה עליו להבחין בכך. אולם, ליבת התלונה כלפי המשיב הינה מצבה הגופני של המתלוננת לאחר שנטלה מהקטאמין ובכיה.

לא ניתן לטעון לקווי הגנה חלופיים. מחד, לא היה מגע מיני ומנגד, אם היה מגע מיני הוא היה בהסכמה.

יומן המתלוננת בו נאחז ב"כ המשיב אינו משקף את הרישום במלואו. בעמוד שלאחר מכן, מתארת המתלוננת את תחושותיה לגבי משקלו של המשיב, זיפי הזקן, גניחותיו, היותה משותקת ודברי המשיב למתלוננת בזמן אמת בדבר היותה "רטובה".

כללם של דברים, נמצאה תשתית ראייתית לכאורית לבסס את הנטען כלפי המשיב.

סיכום הדברים עד כה בשלושת האישומים הראשונים הינו כדלקמן: קיים פער גילאים ניכר בין המשיב לבין המתלוננת.

המשיב הקפיד "לכבד" את המתלוננות בסם משנה תודעה, יהא שמו אשר יהא, שעה שהוא עצמו הקפיד שלא ליטול מאותו סם.

אישום רביעי:

בסד הזמנים שנוצר ומשום הדחיפות במתן ההחלטה, לא אדרש לאישום זה. ב"כ המשיב מיקד את עיקר טיעונו באישום זה.

אין בעובדה שאינני מתייחס לאישום זה משום משמעות כלשהי.

אני בוחר להתייחס לאישום החמישי משום שהאירועים הקודמים התרחשו בשנים 2016-2019 ויש חשיבות רבה בסקירת האירוע באישום בחמישי שאירע בשנת 2021.

אישום 5:

העובדות :

1. בתאריך 18.7.2021 הכירו ר.ע ילדית 2001 (להלן באישום זה: "המתלוננת") והנאשם, באמצעות חברה משותפת (להלן: "א.א."). באותו יום המתלוננת והנאשם נדברו להיפגש בביתו של הנאשם ברמת גן, יחד עם א.א.
2. המתלוננת הגיעה לביתו של הנאשם וסמוך לכך נכנסה לבריכה. בעת שהמתלוננת רחצה במי הבריכה, הגיש לה הנאשם כוס משקה אלכוהולי ובתוכה סם, שסוגו המדויק אינו ידוע למאשימה והמתלוננת לגמה מן המשקה.
3. סמוך לאחר שלגמה המתלוננת מהמשקה, היא חשה ערפול חושים, סחרחורת ותחושת כבדות בגוף.
4. בנסיבות אלה, נכנס הנאשם לבריכה, וכשהמתלוננת במצב המונע לתת הסכמה חופשית, נצמד אל גופה, הסיר ממנה את החלק העליון של בגד הים שלבשה והסיט את תחתון בגד הים. בעת שהמתלוננת מעורפלת וכבדת תנועה, בעל אותה הנאשם שלא בהסכמתה החופשית, בכך שהחדיר אצבעותיו בחוזקה לאיבר מינה והזיזן תוך שהסב לה כאב. המתלוננת ביקשה מהנאשם מספר פעמים שיחדל ממעשיו והנאשם לא שעה לבקשותיה.
5. מיד סמוך למתואר לעיל, בעת שהנאשם בעל את המתלוננת באצבעותיו, חרף התנגדותה, הרימה הנאשם, הצמידה לדופן הבריכה, נישקה בכוח ובעל אותה שלא בהסכמתה, בכך שהחדיר את איבר מינו לאיבר מינה, ולא שעה לתחינותיה לחדול, הגם שאמרה לו שזה כואב לה.
6. במעשיו המתוארים לעיל בעל את המתלוננת, שלא בהסכמתה החופשית, בהיותה במצב המונע לתת הסכמה חופשית.

א. הוראת החיקוק לפיה מואשם הנאשם :

אינוס - עבירה לפי סעיף 345(א)(1) וסעיף 345(א)(4) לחוק.

אותה עת היה המשיב בן 44 והמתלוננת בת 20.

(א) הודעת המתלוננת מיום 4.8.2022: המתלוננת הגיעה למשטרה בעקבות התחקיר אשר פורסם בטלויזיה, זאת לאחר שחשה "סטירה" ובחלוף שנה בה הכחישה לעצמה את האירועים. חברתה א.א סיפרה לה על המשיב שיש לו בריכה בבית וכיף אצלו. באותו יום המשיב שלח לה הודעה באינסטגרם והוא הזמין אותה להיפגש, היא הגיעה לביתו ומשלא הבחינה באיש, שלחה לו הודעה והוא אמר לה שהוא בבריכה לבד. "הוא היה נראה מבוגר... אני לא מסתובבת עם אנשים בגילאים האלו. זה היה ביום 18.7.21". הוא הציע לה לשתות אלכוהול והיא שאינה מורגלת בכך, סירבה. לאחר שהפציר בה שוב

ושבו הוא הכין לה כוס משקה. הוא הגיש לה את הכוס כשהייתה בברכה עם בגד ים. היא מכירה את רגישותה לאלכוהול ולכן הסתפקה בלגימה אחת או שתיים, "לא עבר חמש דקות ואני מתחילה להרגיש השפעה על הגוף שלי שלא חוויתי בחיים שלי. הרגשתי כבדות, עייפות, גוף כבד, סחרחורות, לא יודעת אם לקרוא לזה סחרחורות או ראייה כבדה" (שורה 25). לאחר מכן התקרב אליה, שיחק עם ידו בתחתוניה, הוריד לה את החזיה ודחף לאיבר מינה אצבעות. "הגוף שלי לא היה איתי. אם הייתי יכולה הייתי נותנת לו סטירה או מתנגדת". "אמרתי לו כמה פעמים די זה כואב. די. היה לי כואב. לא רציתי את זה. אני זוכרת שאמרתי לו די". שעה שהחדיר אצבעותיו לאיבר מינה הוא היה אגרסיבי (שורה 31 ואילך). בשלב זה החלה לדמוע בחקירתה. לאחר מכן היא ממשיכה ומתארת כי לאחר שסיים להחדיר אצבעותיו הוא החדיר את איבר מינו לאיבר מינה "והוא גם נישק אותי בכוח וגם שם התחננתי אליו שיפסיק". "די זה כואב לי. די. עם כמה שהצלחתי לדבר הגוף שלי לא היה איתי" (שורה 51 ואילך).

בהודעה נוספת מיום 23.2.23 היא מסבירה כי הכחישה לעצמה את האירוע ולגביה ידידה, אם אף אחת לא הייתה מגישה תלונה גם היא לא היתה מגישה תלונה. היא עשתה כן בשל התחקיר בטלויזיה.

בעימות בין השניים חזרה המתלוננת על עיקרי הדברים. בהמשך נתבקש המשיב להסביר כיצד זה לשיטתו הסכימה המתלוננת לקיים איתו יחסי מין דקות ספורות לאחר שפגשה בו לראשונה, ובהמשך האשים את המתלוננת כי נכנסה לברכה ללא חלק לבוש עליון.

המתלוננת מצידה, הכחישה במסגרת חלק שני של העימות כי נכנסה לברכה ללא חלק עליון של בגד הים. המשיב עצמו מאשר שנתן לה סוג מסוים של אלכוהול.

המתלוננת הסבירה שהמשיכה להתכתב עם המשיב לאחר האירוע משום שחששה מפניו. ראייה לכך שהמגע המיני נכפה עליה היה סירובה להיפגש עמו פעם נוספת.

לתהייה מדוע הבינה שהיה מדובר באונס רק לאחר שצפתה בתחקיר, השיבה במשטרה שחרף התנגדותה האקטיבית, היא עדיין הייתה במצב של הכחשה והדחקה ותופעות הלוואי ניכרות עד עתה, במובנים שצנעת הפרט, לגבי דידי, יפה להם.

ב"כ המשיב ייחס משקל רב לתמונות שצולמו לאחר האירוע ובהן נצפות המתלוננת ו א.א אשר הגיעה לאחר מכן כאשר המתלוננת ללא חזייה. מכאן, לשיטתו, שהמתלוננת לא עברה אירוע טראומתי. המתלוננת הסבירה זאת כי הייתה תחת השפעת הסם שהחדיר המשיב לכוס וכל העת היא הייתה במצב מעורפל.

ההסבר, לשיטתו, אינו מסייע למשיב. ראייה לכך, כפי שיפורט, הינו סירובה של המתלוננת לקחת סמים נוספים כפי דברי א.א.

(ב) עדויות מעטפת

הודעת אימה של המתלוננת מתאריך 9.2.23 אשר סיפרה לה, לאחר שידור התכנית בטלויזיה, כי עברה "חווייה מאד קשה" וכי נאנסה ע"י המשיב (25-28 ושורה 3 בעמוד השני)). בתחילה המתלוננת חששה שאם תגיש תלונה, המשטרה לא תעשה דבר והיא גם חששה מתגובת אימה לאירוע עצמו.

עמוד 15

עוד ציינה האם כי היא זוכרת את יום האירוע לפי שלא הרשתה לה ללכת "למסיבת הברכה" (שורות 5-7 בעמ' 2), אך בתה הרגיעה אותה שחברתה א' תהיה שם. כשבתה חזרה משם היא הבחינה שמשהו עובר עליה. המתלוננת הסתגרה בחדרה והייתה שרויה מאז בעצב ודיכאון (עמ' 4) .

מאוחר יותר נמנעה מללכת למסיבה בה נכח המשיב.

הודעת עובדת סוציאלית ע.ג מיום 13.2.23. היא עובדת בתכנית של עיריית תל אביב המלווה צעירים בסיכון. המתלוננת פנתה לתכנית במהלך 2021 והיא עצמה מטפלת במתלוננת כארבעה חודשים. לאחר שהעובדת הסוציאלית הקודמת עזבה. במהלך הטיפול סיפרה לה המתלוננת על התחקיר בטלויזיה שלאחריו היא הבינה שזה קרה גם לה ושהיא הגישה תלונה במשטרה. המתלוננת סיפרה לה שנאנסה לאחר שניתן לה סם אונס. **העדה הדגישה כי היא מאמינה על פי התפקוד הרגשי של המתלוננת שהיא עברה טראומה ושהיא נאנסה** (שורה 26).

הודעת א.א מיום 19.2.23, ילידת 2001 ובעת האירוע כבת 20 בעת האירוע. היא התארכה עם חברות אחרות בברכה שבביתו של המשיב. היא הכירה את המתלוננת במסגרת חינוכית כלשהי כאשר הגיעה לביתו של המשיב במועד האירוע, היא ראתה את המתלוננת בלי חלק עליון משתזפת. לדבריה כל מי שבאה לביתו **"הייתה לוקחת 'דוקטור' זה סם חדש שהוא מערפל, משחרר את הראש אבל ממקד"** (שורה 58). המשיב היה מביא לה סם מסוג זה. העדה אישרה כי בחדר סמוך לברכה היו סמים, **המשיב הציע למתלוננת אך היא סירבה** (121-122).

אני ער לדברי א.א כי מצב המתלוננת היה טוב בשעה שהיא הגיעה לבית המשיב. אולם, בהודעה הקודמת היא אמרה שאינה זוכרת מה היה מצב המתלוננת.

בהודעה שניה מיום 22.2.23 היא אמרה שלא המתלוננת ולא המשיב סיפרו לה על מה שאירע. היא הגיעה לדירה כשלוש שעות לאחר האירוע והיא לא העלתה על הדעת שהמתלוננת באה במגע מיני עם המשיב מטעמים, לגבי דידי, שבצנעת הפרט.

הודעת ל.א מיום 8.2.23. בעבר הוא היה בן זוג של המתלוננת. שישה חודשים בטרם מסירת ההודעה, המתלוננת קראה לו וסיפרה לו שהמשיב אנס אותה ושאלה האם זה ישפיע על הזוגיות שלהם. לדבריו, התחקיר ששודר הציף אצלה את האירוע.

המשיב עצמו ציין כי לא הייתה לו היכרות מוקדמת עם המתלוננת מעבר לשיחה של מספר דקות באינסטגרם. הציע לה לבוא לביתו הם עלו לגג, נכנסו לברכה והיא התפשטה עוד בטרם הספיקו לשתות יין.

מצאתי טעם של ממש בטיעוני התביעה אודות חוסר ההיגיון בטענת המשיב לגבי מגע מיני בהסכמה שעה שהמתלוננת הכירה את המשיב לראשונה אך דקות ספורות קודם לכן.

כללם של דברים, לאישום החמישי. נמצאו ראיות לכאורה ומקומן של התמיהות הינו להליך העיקרי.

סוף דבר - **נמצאו ראיות לכאורה לאישומים הראשון, השני, השלישי והחמישי.** לא נמצא ממש בטענת המשיב כי אינו קשור לעולם הסמים. הכל כמפורט לעיל. כך למשל, המשיב אומר בחקירתו מיום 22.2.23 **"לא נוגע בסמים"** (ש' 19), לא מכיר מה זה סם מסוג "דוקטור" (חקירה מיום 25.2.23 ש' 201, 390), דברים העומדים בניגוד נחרץ להודעת העדה א.א. בקשר לאישום החמישי בדבר הימצאות סם מסוג "דוקטור" בחדר הסמוך לבריכה בבית המשיב.

כמו כן, כחוט השני, בכל התלונות והראיות, נשנית התופעה שהמשיב מציע סמים למתלוננות, זאת בניגוד לדבריו בחקירה מיום 25.2.23 **"לא הצעתי סמים לאף אחת"** (ש' 217).

המשיב היה ער למשמעות המפלילה של שימוש בסמים, בהקשר לתלונות, ועל כן באי אמירת האמת בנקודה זו יש חיזוק משמעותי לכלל התלונות.

יש לשוב ולהדגיש כי בחרתי שלא להתייחס לאישום הרביעי משום שביקשתי לבחון האישומים המתייחסים לתקופות זמן שונות החל מ-2016 ועד 2021 **ומטעם זה בלבד.** האישום הרביעי נמצא בתווך בשנת 2019. די בתשתית הראייתית שבחנתי כדי להקים עילת מסוכנות ברורה. בבוא העת יבחן גם האישום הרביעי בפני המותב שידון בתיק העיקרי.

נמצא, כמאמר התביעה שלמתלוננות באישומים השני, השלישי והחמישי, לא הייתה היכרות מוקדמת עם המשיב. למתלוננת באישום הראשון הייתה היכרות שטחית. המתלוננות היו צעירות מהמשיב בשנים רבות.

נמצא, לכאורה כמובן, כי המשיב ניצל את פער הגילים, את מעמדו ויכולותיו הכלכליות, נתן למתלוננות סמים משני תודעה אשר נטלו מהן את יכולת ההתנגדות ולאחר מכן אנס אותן.

נמצא, כמו כן, לכאורה, דפוס פעולה זהה בכל המקרים ובחלקם אף תחושות פיזיות זהות של המתלוננות.

העתק ההחלטה לצדדים **ולשירות המבחן** כאמור בהחלטת כב' השופט מרדכי לוי מיום 11.5.23 אשר הורה על קבלת תסקיר מעצר.

דוחה להמשך דיון בפניי ליום 3.7.23 שעה 09:00.

המשיב יובא משב"ס לשיבה הבאה.

ניתנה היום, ב' תמוז תשפ"ג, 21 יוני 2023, בהעדר הצדדים.

עמוד 17

